

رای شماره ۱۱۸ مورخ ۱۴۰۰/۰۳/۰۳ هیأت تخصصی مالیاتی، بانکی دیوان عدالت اداری

موضوع

بسم الله الرحمن الرحيميات تخصصی مالیاتی، بانکیشماره پرونده : ۵-ع/۹۹۰.۱۹۳۴ شماره دادنامه: ۱۴۰۰.۹۹۷.۹۰۶.۱۱۸ تاریخ: ۱۴۰۰/۰۳/۰۳ اشکایی : علی اصغر کاشفی طرف شکایت : وزارت امور اقتصادی و دارایی کشور موضوع شکایت و خواسته : ابطال بند (۲) ابلاغیه شماره ۸۱۰.۹/۰۵۴ مورخ ۱۳۹۹/۰۶/۰۵ معاون نظارت مالی و خزانه دار کل کشورشاکی دادخواستی به طرفیت وزارت امور اقتصادی و دارایی کشور ، به خواسته ابطال بند (۲) ابلاغیه شماره ۸۱۰.۹/۰۵۴ مورخ ۱۳۹۹/۰۶/۰۵ معاون نظارت مالی و خزانه دار کل کشور ، به دیوان عدالت اداری تقدیم کرده است که به هیات عمومی ارجاع شده است. متن مقررات مورد شکایت به قرار زیر می باشد: - بند (۲) ابلاغیه شماره ۸۱۰.۹/۰۵۴ مورخ ۱۳۹۹/۰۶/۰۵ معاون نظارت مالی و خزانه دار کل کشور» ۲۰- در خصوص واحدهایی که با توجه به حکم ماده (۴۴) قانون الحق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۱) به صورت خودگردان اداره می شوند، نیازی به استفاده از حساب های دولتی و ثبت رویدادهای مالی در دفاتر واحدهای گزارشگر بخش عمومی نمی باشد. در اداره این گونه اماکن استفاده از حساب های بانکی با قیود مقرر در بند (ب) ماده (۱۷) قانون برنامه پنج ساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران الزامی نیست.«دلایل شاکی برای ابطال مقرر مورد شکایت : مقرر مورد شکایت براساس ماده (۴۴) قانون الحق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۱) مصوب ۱۳۸۴/۰۸/۱۵ برای اجرا ابلاغ گردیده است در حالی که این ماده به دلایل زیر نسخ گردیده و قابلیت اجرا ندارد: ۱- براساس صراحت اصل ۵۳ قانون اساسی، اصل بر واریز کلیه درآمدهای دولت به خزانه داری کل کشور می باشد و از سوی دیگر براساس ماده (۲۳) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶/۰۷/۰۸ که پس از ماده (۴۴) قانون الحق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) تصویب گردیده است و ناسخ این ماده می باشد، عمل ایجاد و اداره هرگونه مهمانسرا، زایسرسا، مجتمع مسکونی، رفاهی، واحدهای درمانی و آموزشی، فضای ورزشی، تفریحی و نظایر آن توسط دستگاه های اجرایی ممنوع گردیده است و این رو ماده (۴۴) قانون یاد شده در مغایرت با ماده (۲۳) قانون مدیریت خدمات کشوری می باشد. ۲- مقرر مورد شکایت به صراحت در مغایرت با ماده (۵) قانون الحق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) مصوب ۱۳۹۳/۱۲/۰۴ و ماده (۱۱) آینین نامه اجرایی ماده (۵) قانون فوق الذکر موضوع تصویب نامه شماره ۱۵۲۰۰۱/ت/۵۵ مورخ ۱۳۹۵/۱۲/۰۲ هیات وزیران می باشد. ۳- مقرر مورد شکایت از آن جهت که خود را مستثنی از حکم بند (ب) ماده (۱۷) قانون برنامه ششم توسعه دانسته است در مغایرت با این ماده می باشد زیرا که این ماده به لحاظ ماهیت تلقینی بر قوانین عادی در طول برنامه حاکمیت دارد. ۴- مقرر مورد شکایت در مغایرت با شق (۲) بند (الف) تبصره (۷) قانون بودجه سال ۱۳۹۹ کل کشور می باشد که براین اساس مقرر مورد شکایت در حکم تصرف غیرقانونی در اموال عمومی تلقی می گردد و مطابق ماده (۱۲۱) قانون تشکیلات و آینین دادرسی دیوان عدالت اداری قابل پیگرد توسط مراجع قانونی ذی صلاح می باشد. در پاسخ به شکایت مذکور، دفتر حقوقی وزارت امور اقتصادی و دارایی به موجب لایحه شماره ۱۴۶۸۵۲/۹۱ مورخ ۱۳۹۹/۰۹/۲۶ به طور خلاصه توضیح داده است که: ۱- مقرر مورد شکایت مبتنی بر توافق نامه با دیوان محاسبات کشور -به عنوان مرجع نظارتی قوه مقننه و ناظر بر اجرای قوانینی و مقررات مالی کشور- به شماره ۱۲۸/۴۰۰۰ مورخ ۱۳۹۹/۰۵/۲۰ می باشد. ۲- با عنایت به ماده (۳۹) قانون محاسبات عمومی، وجود حاصل از درآمد های مراکز مذکور در ماده (۴۴) قانون الحق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۱) در بودجه کشور منظور نمی گردد تا بتوان به موجب آن برای واریز آن وجوه، حساب اختصاصی نزد بانک مرکزی افتتاح گردد. ۳- دستگاه های خودگردان موضوع ماده (۴۴) قانون الحق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۱) در زمرة مصاديق اماکن موصوف در ماده (۵) قانون الحق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) مصوب ۱۳۹۳/۱۲/۰۴ قرار نگرفته اند از این رو از شمول ماده (۵) و حکم آن مبنی بر لزوم افتتاح حساب بانکی معاف می باشند. ۴- براساس ماده (۴۰) قانون محاسبات عمومی کشور نحوه عمل و روش های اجرایی در مورد وصول درآمدهای وزارتتخانه ها و موسسات دولتی و ... براساس دستورالعملی است که از طرف وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و ابلاغ خواهد شد. آینین نامه نحوه اجرای ماده (۴۱) و (۴۲) قانون یاد شده نیز در عدد وظایف وزارت امور اقتصادی و دارایی بوده و ابلاغیه مورد شکایت در حیطه وظایف ذاتی معاونت مذکور بوده است. ۵- از مقرر مورد شکایت هیچ گونه برداشتی نسبت به دخالت دستگاه های اجرایی در ایجاد و اداره هرگونه مهمانسرا ... نمی شود و از این رو ادعای شاکی در مغایرت مقرر مورد شکایت با ماده (۲۳) قانون مدیریت خدمات کشوری بلا وجه است. نظریه تهیه کننده گزارش: با مدافه در اوراق و محتواهی پرونده، به موجب ماده (۴۴) الحق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۱) مصوب ۱۳۸۴/۰۸/۱۵ با ماده (۱۶۰) قانون برنامه چهارم گذشت: با مدافه در اوراق و محتواهی پرونده، به موجب ماده (۴۴) الحق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۱) مصوب ۱۳۸۴/۰۸/۱۵ «کلیه دستگاههای ملی و استانی مذکور در ماده (۱۶۰) قانون برنامه چهارم تosome اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مکلفند کلیه مراکز جانبی از قبیل مراکز آموزشی، رفاهی، تفریحی، آموزشی و ورزشی که برای استفاده کارکنان و خانواده آنها در اختیار دارند را به طریق خودگردان درآمد - هرینه ای اداره نمایند به نحوی که برای اداره و نگهداری این مراکز هیچگونه

هزینه ای (اعم از هزینه پرسنلی، اداری، تجهیزاتی، مواد مصرفی و نظایر آن) بر دولت تحمیل نگردد. استفاده از اعتبارات خارج از شمول قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶/۰۶/۱ نیز برای این امور ممنوع می باشد.» و به موجب ماده (۳۹) قانون محاسبات عمومی مصوب ۱۳۶۶/۰۶/۱ «وجوهی که از محل درآمدها و سایر منابع تأمین اعتبار منظور در بودجه کل کشور وصول میشود و همچنین درآمدهای شرکتهای دولتی به استثنای بانکها و مؤسسات اعتباری و شرکتهای بیمه باید به حسابهای خزانه که در بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران افتتاح میگردد تحويل شود . خزانه مکلف است ترتیب لازم را بدهد که شرکتهای دولتی بتوانند در حدود بودجه مصوب از وجود خود استفاده نماید.» نظر به این که وجود حاصل از درآمدهای مراکز خودگردان مذکور در ماده (۴۴) الحق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۱) در بودجه کل کشور وصول نمی گردد، لذا مشمول حکم بند (ب) ماده (۱۷) قانون برنامه پنجساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۹۵/۱۲/۱۴ نبوده و بر این مبنای بخشناهه مورد شکایت در تبیین حکم مقنن و شیوه های اجرایی آن بوده، لذا خلاف قانون و خارج از اختیار نمی باشد. تهیه کننده گزارش: مهدی نادری ای هیات تخصصی مالیاتی، بانکی دیوان عدالت اداریها مدافعه در اوراق و محتواه پرونده، به موجب ماده (۴۴) الحق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۱) مصوب ۱۳۸۴/۰۸/۱۵، «کلیه دستگاههای ملی و استانی مذکور در ماده (۱۶۰) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مکلفند کلیه مراکز جانبی از قبیل مراکز آموزشی، رفاهی، تفریحی، آموزشی و ورزشی که برای استفاده کارکنان و خانواده آنها در اختیار دارند را به طرق خودگردان درآمد - هزینه ای اداره نمایند به نحوی که برای اداره و نگهداری این مراکز هیچگونه هزینه ای (اعم از هزینه پرسنلی، اداری، تجهیزاتی، مواد مصرفی و نظایر آن) بر دولت تحمیل نگردد. استفاده از اعتبارات خارج از شمول قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶/۰۶/۱ نیز برای این امور ممنوع می باشد.» و به موجب ماده (۳۹) قانون محاسبات عمومی مصوب ۱۳۶۶/۰۶/۱ «وجوهی که از محل درآمدها و سایر منابع تأمین اعتبار منظور در بودجه کل کشور وصول میشود و همچنین درآمدهای شرکتهای دولتی به استثنای بانکها و مؤسسات اعتباری و شرکتهای بیمه باید به حسابهای خزانه که در بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران افتتاح میگردد تحويل شود . خزانه مکلف است ترتیب لازم را بدهد که شرکتهای دولتی بتوانند در حدود بودجه مصوب از وجود خود استفاده نماید.» نظر به این که وجود حاصل از درآمدهای خودگردان مذکور در ماده (۴۴) الحق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۱) در بودجه کل کشور وصول نمی گردد، لذا مشمول حکم بند (ب) ماده (۱۷) قانون برنامه پنجساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۹۵/۱۲/۱۴ نبوده و بر این مبنای بخشناهه مورد شکایت در تبیین حکم مقنن و شیوه های اجرایی آن بوده، لذا خلاف قانون و خارج از اختیار نبوده، به استناد بند «ب» ماده ۸۴ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۹۲، رای به رد شکایت صادر و اعلام می کند. رای صادره طرف مدت بیست روز از تاریخ صدور، از سوی ریاست ارزشمند دیوان عدالت اداری و یا ده نفر از قضات گرانقدر دیوان قبل اعراض است. دکتر زین العابدین تقوی- ریس هیات تخصصی مالیاتی، بانکی دیوان عدالت اداری- مستندات قانونی: اصل (۵۳) قانون اساسی: کلیه دریافتاهای دولت در حساب های خزانه داری کل متمرکز می شود و همه پرداختها در حدود اعتبارات مصوب به موجب قانون انجام می گیرد. بند (ب) ماده (۱۷) قانون برنامه پنجساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۹۵/۱۲/۱۴: ب- به منظور افزایش سرعت و کاهش اثرات منفی عملیات مالی دولت بر نظام بانکی، کلیه حسابهای نظارت برخط، بر کلیه حسابهای اجرایی و کاهش اثرات منفی عملیات مالی دولت بر نظام بانکی، کلیه حسابهای بانکی اعم از ریالی و ارزی برای وزارت خانه ها، مؤسسات، شرکتها، سازمان ها، دانشگاه های دولتی و اعتبارات دولتی نهادهای عمومی غیردولتی، صرفاً از طریق خزانه داری کل کشور و نزد بانک مرکزی افتتاح می شود. دستگاههای یادشده موظفند کلیه دریافتها و پرداختهای خود را فقط از طریق حسابهای افتتاح شده نزد بانک مرکزی انجام دهند. تبصره ۱- بانک مرکزی موظف است تمهیدات لازم برای بانکداری متمرکز و نگاهداری حسابهای مورد نیاز هر یک از دستگاهها و دسترسی بر خط خزانه داری کل کشور به اطلاعات حسابهای مذکور را فراهم نماید. تبصره ۲- نحوه انتقال حسابهای دستگاههای مذکور به بانک مرکزی و هزینه کردن آن توسط بانکهای عامل، مطابق دستورالعمل خواهد بود که حداقل طرف مدت سه ماه پس از لازم الاجراء شدن این قانون، به پیشنهاد مشترک وزارت امور اقتصادی و دارایی، سازمان و بانک مرکزی، به تصویب شورای پول و اعتبار می رسد. تبصره ۳- بانک مرکزی مکلف است نسبت به ابلاغ دستورالعمل موضوع تبصره (۲) این ماده به کلیه بانکها و مؤسسات اعتباری اقدام کند. هر نوع تخلف از دستورالعمل مذکور، توسط بانکها مشمول مجازات انتظامی موضوع ماده (۴۴) قانون پولی و بانکی کشور و تغییرات آن در ماده (۹۶) قانون برنامه پنجم توسعه مصوب ۱۳۸۹/۰۱/۱۵ خواهد بود. همچنین هر نوع تخلف توسط سایر دستگاههای اجرایی، در حکم تصرف غیرقانونی در وجود و اموال عمومی محسوب می شود. ماده (۱۶۰) قانون برنامه پنجساله چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۳/۰۶/۱۱: کلیه وزارت خانه ها، مؤسسات و شرکتهای دولتی موضوع ماده (۴) «قانون محاسبات عمومی کشور، مصوب ۱۳۶۶/۰۶/۱۱» و سایر شرکتهایی که بیش از پنجاه درصد (۵۰%) سرمایه و سهام آنها منفرد یا مشترکاً به وزارت خانه ها، مؤسسات دولتی و شرکتهای دولتی، به استثنای بانکها و مؤسسات اعتباری و شرکتهای بیمه باید داشته باشند و همچنین شرکتها و مؤسسات دولتی که شمول قوانین و مقررات عمومی به آنها، مستلزم ذکر یا تصریح نام است، از جمله: شرکت ملی نفت ایران و شرکتهای تابعه وابسته به وزارت نفت و شرکتهای تابعه آنها، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران و شرکتهای تابعه، سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران و شرکتهای تابعه در موارد مربوط، مشمول مقررات این قانون می باشند. موادی از قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶/۰۶/۰۱: ماده (۳۹) درآمدها و سایر منابع تأمین اعتباری و شرکتهای بیمه باید به حسابهای خزانه که در بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران افتتاح میگردد تحويل شود . خزانه مکلف است ترتیب لازم را بدهد که شرکتهای دولتی بتوانند در حدود بودجه مصوب از وجود خود استفاده نماید. تبصره درمورد شرکتهای دولتی که قسمتی از سهام آنها به بخش غیر دولتی (خصوصی و تعاونی) متعلق باشد در صورتی که اساسنامه آنها با هر یک از مواد این قانون مغایر باشد با موافقت صاحبان سهام مذکور قابل اجراء میباشد و در

غیر اینصورت مواد این قانون نسبت به سهام مربوط به بخش دولتی لازم الاجراء است . ماده ۴۰- نحوه عمل و روشهای اجرایی در مورد وصول درآمدهای وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی و نمونه فرمهای مورد استفاده برای این منظور بر اساس دستورالعملهایی خواهد بود که از طرف وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و ابلاغ خواهد شد . تبصره-شرکتهای دولتی به استثناء بانکها و مؤسسات اعتباری و شرکتهای بیمه مکلفند روشاهای اجرایی وصول درآمدهای خود را به تأیید وزارت امور اقتصادی و دارایی برسانند . ماده ۴۱- وجودی که وسیله وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی و شرکتهای دولتی (باستثناء بانکها و شرکتهای بیمه و مؤسسات اعتباری) بعنوان سپرده و يا وجه الضمان و يا وثيقه و يا نظایر آنها دریافت میگردد باید به حسابهای مخصوصی که از طرف خزانه در بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و يا شعب سایر بانکهای دولتی که از طرف بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران نمایندگی داشته باشند افتتاح میگردد واریز شده به حسابهای مذکور که بدون حق برداشت خواهد بود در آخر هر ماه به حساب مخصوص تمرکز وجود سپرده در خزانه منتقل شود . تبصره-رد وجود سپرده طبق مقررات بعمل میآید و وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است از طریق واگذاری تخلوای گردان رد سپرده از حساب تمرکز وجود سپرده و يا بطریق مقتضی دیگر موجبات تسریع و تسهیل در رد کلیه سپرده های موضوع این ماده را فراهم نماید . ماده ۴۲- کلیه وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی و شرکتهای دولتی مکلفند حداقل طرف مدت سه ماه از تاریخ اجرای این قانون کلیه وجود سپرده هایی را که تا تاریخ مذکور دریافت گردیده و نسبت به رد آن به ذینفع اقدام نشده است به حساب تمرکز وجود سپرده خزانه نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران منتقل و فهرست مشخصات کامل سپرده های مذکور را به خزانه اعلام نماید . ماده (۲۳) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶/۰۷/۰۸: ایجاد و اداره هرگونه مهمناسرا، زایرسرا، مجتمع مسکونی، رفاهی، واحدهای درمانی و آموزشی، فضاهای ورزشی، تفریحی و نظایر آن توسط دستگاههای اجرایی ممنوع میباشد . تبصره ۱- دستگاههایی که براساس وظایف قانونی خود برای ارایه خدمات به مردم عهده دار انجام برخی از امور فوق میباشند با رعایت احکام این فصل از حکم این ماده مستثنی میباشند . تبصره ۲- مناطق محروم کشور تا زمانی که از نظر نیروی انسانی کارشناس و متخصص توسعه نیافرتهاند با تصویب هیات وزیران از حکم این ماده مستثنی میباشد . بند (الف) تبصره (۷) قانون بودجه سال ۱۳۹۹ کل کشور مصوب ۱۳۹۸/۱۲/۲۶: ۱- در راستای اجرایی نمودن ماده (۳۵) قانون رفع موانع تولید رقابت‌بیزیر و ارتقای نظام مالی کشور، عبارت «واریز به خزانه‌داری کل کشور» در این ماده به عبارت «واریز به حساب تمرکز وجود درآمد شرکتهای دولتی نزد خزانه‌داری کل کشور» اصلاح می‌شود . ۲- کلیه دستگاههای اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری و ماده (۲۹) قانون برنامه ششم توسعه از جمله دستگاهها و شرکتهای مستلزم ذکر یا تصریح نام مانند شرکتهای اصلی و تابعه وزارت نفت و سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران (ایدرو) و سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران (ایمیدرو) مکلفند کلیه حسابهای ریالی خود (درآمدی و هزینه‌ای) را صرفاً از طریق خزانه‌داری کل کشور و نزد بانک مرکزی افتتاح کنند . دستگاههای یادشده موطفند کلیه دریافت‌ها و پرداخت‌های خود را فقط از طریق حسابهای افتتاح شده نزد بانک مرکزی انجام دهند . نگهداری هرگونه حساب توسط دستگاههای مذکور در بانکی غیر از بانک مرکزی در حکم تصرف غیرقانونی در اموال عمومی است . نهادهای عمومی غیردولتی در رابطه با آن بخش از منابع خود که از محل منابع عمومی یا کمکهای مردمی تأمین می‌شود، مشمول حکم این جزء می‌شوند . ماده (۴۴) قانون الحق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۱) مصوب ۱۳۸۴/۰۸/۱۵: کلیه دستگاههای ملی و استانی مذکور در ماده (۱۶) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مکلفند کلیه مراکز جانبی از قبیل مراکز آموزشی، رفاهی، تفریحی، آموزشی و ورزشی که برای استفاده کارکنان و خانواده آنها در اختیار دارند را به طریق خودگردان درآمد . هزینه‌ای اداره نمایند به نحوی که برای اداره و نگهداری این مراکز هیچگونه هزینه‌ای (اعم از هزینه پرسنلی، اداری، تجهیزاتی، مواد مصرفی و نظایر آن) بر دولت تحمیل نگردد . استفاده از اعتبارات خارج از شمول قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶/۰۶/۱ نیز برای این امور ممنوع می‌باشد . ماده (۵) قانون الحق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) مصوب ۱۳۹۳/۱۲/۰۴: ماده ۵- به دستگاههای اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری اجازه داده می‌شود، واحدهای خدماتی و رفاهی و مجموعهای فرهنگی، هنری و مازاد ورزشی را از طریق برگزاری مزایده به اشخاص صاحب صلاحیت بخشاهای خصوصی، تعاونی، شهرداری‌ها و دهیاری‌ها با اولویت بخش تعاوی در شرایط برابر و در اماکن ورزشی در شرایط مساوی با اولویت فدراسیون‌های ورزشی، رده‌های مقاومت بسیج و هیاتهای ورزشی استانی و شهرستانی به صورت اجاره واگذار نماید . نظارت بر کاربری و استانداردهای بهره‌برداری و خدمات رسانی این مؤسسات و همچنین رعایت حقوق مصرف‌کننده به عنوان بخشی از قرارداد فی‌ما بین بر عهده دستگاه اجرایی مربوط است . معادل وجود حاصل از اجرای این ماده براساس رسیدهای درآمد-هزینه‌ای که در قوانین بودجه سنواتی به صورت ملی یا استانی پیش‌بینی می‌شود، به دستگاههای اجرایی ذیربط ملی یا استانی اختصاص می‌باید تا در قالب مبادله موافقنامه با سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور هزینه شود . آین نامه اجرایی این ماده شامل نحوه واگذاری، تعیین و واریز وجوده اجاره‌ها به درآمدهای عمومی نزد خزانه‌داری کل کشور، نحوه تعیین صلاحیت شرکتها و ارایه خدمات به مصرف‌کنندگان با پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور به تصویب هیات وزیران می‌رسد . ماده (۱۱) آین نامه اجرایی ماده (۵) قانون الحق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) موضوع تصویب نامه شماره ۱۰۲۰۰۱/ت/۵۵۲۲۹۳ مورخ ۱۳۹۵/۱۲/۰۲ هیات وزیران: ماده ۱۱- وجود حاصل از اجرای این آین نامه پس از واریز به حسابهای خزانه بر اساس رسیدهای درآمد-هزینه‌ای که در قوانین بودجه سنواتی به صورت ملی و استانی پیش‌بینی می‌شود، به دستگاههای اجرایی ذیربط ملی یا استانی با رعایت قوانین مربوط اختصاص می‌باید تا در قالب موافقنامه با سازمان برنامه و بودجه کشور هزینه شود .

Powered by Froala Editor

